

[Wamberg.]

den absolutte forudsætning for at få løst de opgaver, dette ting skal løse.

Jeg har kun få bemærkninger at føje til, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Vi er enige i, at problemerne om arbejdsløsheden først og fremmest skal løses, og vi har fremsat de forslag, vi mener der hurtigst vil afskaffe arbejdsløsheden og genskabe den fulde beskæftigelse.

Et enkelt paradoks i forbindelse med arbejdsløsheden bør regeringen imidlertid også overveje, nemlig de mange virksomheder, specielt i Københavnsområdet, men også andre steder i landet, der ikke kan få den arbejdskraft, de har brug for. Regeringen bør erindre, at de arbejdere, der har arbejde, og som vil arbejde, absolut ikke ser med blide øjne på dem, der hæver understøttelse i områder, hvor de kunne skaffe sig arbejde, hvis de ville. Vist er der lighedspunkter med arbejdsløsheden i 1930'erne, men loven om udbud og efterspørgsel gælder stadig. Så længe arbejdsløsheden fortsætter med at stige, er der noget galt med udbuddet, så er der noget galt med villigheden til at arbejde. Ingen har nogen sinde oplevet, at priserne på varer, der var for meget af, fortsatte med at stige. Lad det blive sagt, så det ikke kan misforstås: fejlen er ikke arbejderne, fejlen ligger i, at der er alt for ringe forskel mellem det, den enkelte får til eget forbrug, når han eller hun arbejder, og når han eller hun går ledig. Lysten til at arbejde er det helt afgjort folketingets opgave at få genskabt, og vejen går over afskaffelse af indkomstskatten og reelle besparelser i den offentlige sektor.

Forslaget om ØD er kommet for at blive, sagde hr. Kjeld Olesen. Så længe socialdemokratiet lader ØD forblive et forslag, der pudses op, når der udskrives valg, sker der ingen ulykker.

Det var glædeligt at høre hr. Schlüter og hr. Erhard Jakobsen mindes de små selvstændige erhvervsdrivende. Også for dem gælder det, at hvis ikke de skal udryddes komplet, så haster det med afskaffelsen af

deres papirhovert for staten og med, at indkomstskatten afskaffes, så de kan få et nogenlunde anstændigt udbytte af deres forretninger uanset deres ofte særdeles lange arbejdstid. Der er endnu her i landet et stort flertal for at bevare den private ejendomsret.

Bay (FP):

På baggrund af at socialdemokratiets ordfører ikke tog ordet, vil jeg gøre det meget kort, for jeg har ikke spor imod, hvis vi kunne blive enige om at give os til at bestille noget fra på tirsdag og så holde op med at snakke slet så meget.

Jeg lovede jo at komme op for at tale for socialministeren, men nu er hun her slet ikke, det er endnu værre. Men jeg må lige læse en enkelt linje af et brev, der har stået i 7 aviser, hvor ministerens navn er nævnt med opfordring til hurtigst muligt at få bistandsloven gennemført. Der står her:

„For at man igennem den opsøgende virksomhed kan give hvert eneste barn i Danmark et tilbud om at komme hjemmefra, for at det kan blive fri for ukyndige forældres . . .“ osv.

Jeg vil gerne spørge — idet jeg går ud fra, at det senere kan læses, hvad jeg har sagt — om socialministeren vil tage afstand fra en så menneskefjendsk, samfundsnedbrydende indstilling hos en mand, hvis navn jeg overhovedet ikke skal nævne, for jeg håber, han aldrig får nogen som helst indflydelse på dansk politik uden den, man kan have med en blyant en gang imellem.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun knytte an til de par svar, jeg fik på de spørgsmål, jeg rejste i første runde.

Først dette med de billige statslån til boligbyggeriet.

Der stod jo altså i statsministerens redegørelse i går, at for at opnå det nødvendige byggeri i 1975 har socialdemokratiet den 24. januar fremsat forslag til lov om midlertidige statslån til boligbyggeri, der påbegyndes inden udgangen af 1975. Hermed foregi-